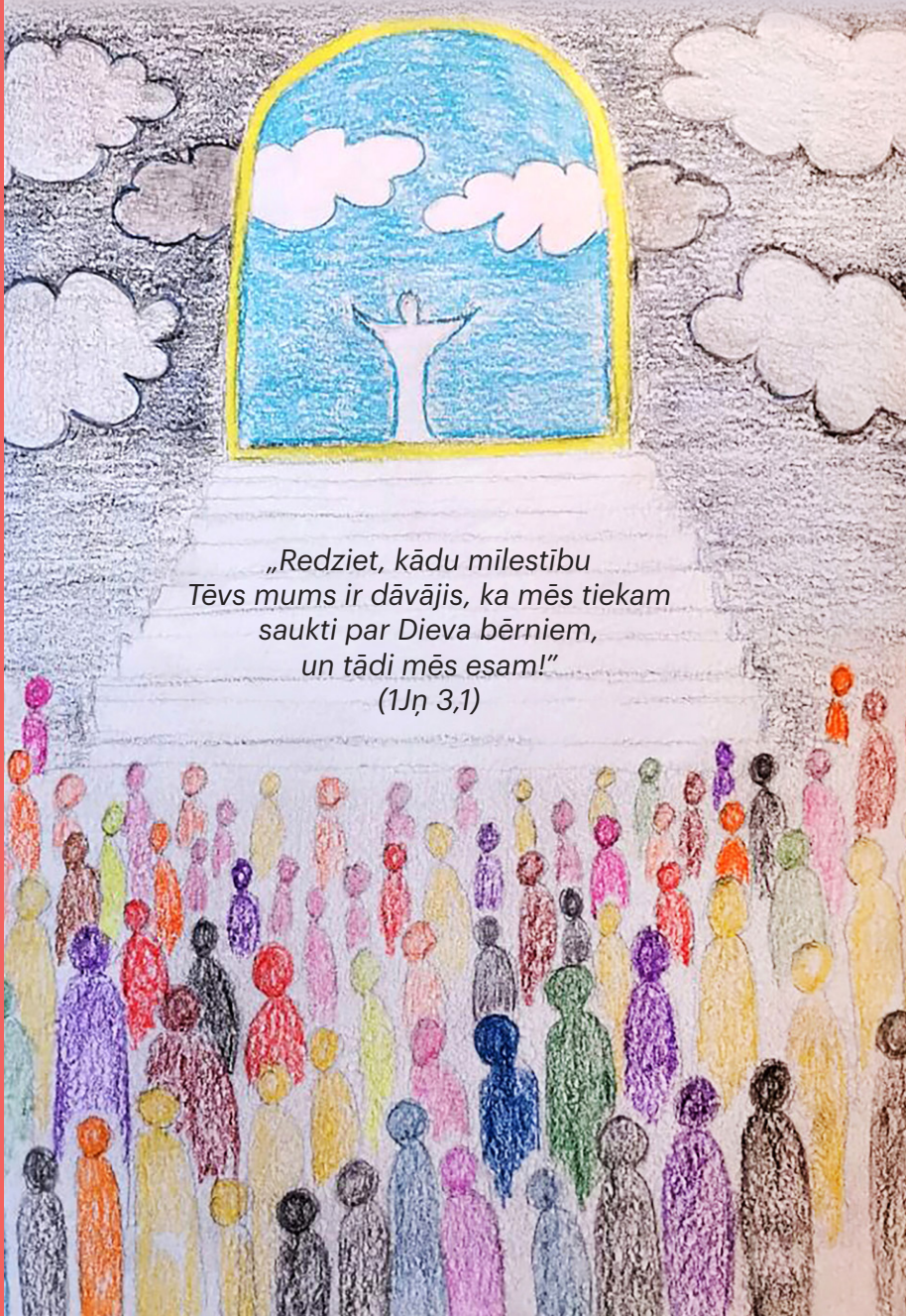

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2023
JANVĀRIS

Kāpt kalnā

*„Redziet, kādu mīlestību
Tēvs mums ir dāvājis, ka mēs tiekam
saukti par Dieva bērniem,
un tādi mēs esam!”
(1Jņ 3,1)*

KARMELA TUKSNESIS UN SVĒTAIS MEINARDS

Dārgie "Kāpt Kalnā" lasītāji, ceļabiedri uz Debesīm, man dota iespēja uzrakstīt jums priestera vēstuli jaunajam gadam.

Kalpojot Latvijā jau vairākus gadus, bija laiks, kad ievēroju – kaut svētais Meinards ir šīs zemes lielais aizbildnis un viņam ir savi svētki 14. augustā, es gandrīz nemaz nedzirdu, ka latvieši pie viņa vērstos pēc palīdzības, viņu godinātu.

Tas savā ziņā bija liels pārsteigums – apzināties svētā bīskapa Meinarda kulta "krīzi". Tad pieņēmu to kā izaicinājumu sev, un kopā ar tiem, ar kuriem lūdzāties, pieliku klāt vienkāršu saucienu, sakot: "Svētais Meinard, lūdz(ies) par mums!"

Pēc pusgada pārtraukuma, atgriežoties no Polijas Latvijā, lai atsāktu priestera–misionāra kalpošanu, diecēzes bīskapam vajadzēja uzticēt man konkrētu draudzi. Kaut sarunā iepriekš tika norādīta cita kalpošanas vieta, dažādu apstākļu dēļ man tika uzticēta vikāra vieta Ogres svētā Meinarda draudzē. Biju patiesi priecīgs, saņemot šādu ziņu, jo tas bija vēl viens Dieva smaids un apstiprinājums tam, ka ir vērts meklēt Dieva svētos, viņu aizbildniecību un censties sadarboties ar viņiem! Garīgi "jutos" kā šī svētā bīskapa pieņemts un apskauts. It kā viņš, līdzīgi Samuelam, teiktu: "Redzi, še es esmu, jo tu mani esi saucis." (1 Sam 3, 5., 6., 8)

Tā bija otrā reize, kad, piesaucot Dieva svēto, saņēmu tik neapšaubāmu (ticībā) atbildi. Iepriekš mani pārsteidza svētā Jadviga, Polijas karaliene. Esot Karmela ordenī un kalpojot Krakovā, vairākas reizes apmeklēju viņas kapa vietu vecajā katedrālē. Pēc formācijas Karmelā saņēmu nosūtījumu kalpot svētās Jadvigas draudzē savā dzimtajā pilsētā Ļubļinā!

Gribas jautāt arī jums – kā veidojusies

jūsu sadraudzība un sadarbība ar Dieva svētajiem? Vai cenšaties piesaukt svēto aizbildni, kura vārdu saņēmat kristības laikā? Vai novembra sākumā izlozējat Dieva svēto kā konkrētā gada aizbildni? Vai cenšaties viņu iepazīt, piesaukt un sekot viņa piemēram? Un vai caur svēto Meinardu izlūdzat svētību Latvijas prezidentam, deputātiem, dienestiem un visai Latvijas tautai?

Otra lieta, ko baudīju Polijā sava atvaļinājuma laikā, bija lūgšana un miers Karmela ordenī. Tā bija liela dāvana – atkal būt klosterī, kur vienmēr ir laiks liturģiskajai un privātai lūgšanai. Katru dienu celebrēju Svēto Misi, notika lūgšana ar Bre-

viāru, un gan rīta, gan vakara pusē bija stunda iekšējai lūgšanai. Tādējādi varēju ienirt dziļās pārdomās, lūgšanā, Dievā, šo laiku nebija jāvelta cilvēku un draudzes dvēseļu ganībai. Šāds dzīves stils lielā mērā ļāva attālināties no pasaules, uzticēt Dievam iepriekšējā laikā piedzīvotās grūtības, pārdomāt Dieva dāvanas un pateikties par tām, kā arī lūgt vajadzīgo gaismu un spēku jautājumā par kalpošanu Latvijā.

Domāju, ka šai kontekstā vērts katram jautāt par viņa privātās lūgšanas laiku. It sevišķi, ja esam kārdināti aizbildināties: "Man nav laika..." Laiks ir, jo esam dzīvi, un laika izmantošana atkarīga no mūsu prioritātēm. Kā skaidro Evarģēlijs: "Kur jūsu manta, jūsu dārgums, tur arī jūsu sirdis." (sal. Lk 12, 34) Jautājums ir par to, vai lūdzamies un kā lūdzamies. Vai (sirds!) vajadzība liek sakārtot pienākumus tā, ka varu būt ar dzīvo Dievu? Vai man ir spēks pasaules lietām un cilvēku raižu miljoniem skaidri teikt "Nē", jo konkrētajā laikā gribu teikt "Jā!" Dievam. Vai manā lūgšanā ir laiks, kad cenšos apzināties Dieva Mīlestības dotās dāvanas? Vai tas mudina pateikties

„Tu manai kājai liki nostāties plašākā vietā.”

un lūgt tās izmantot, kalpojot Dievam un cilvēkiem? Kā pastiprinājumu šim punktam atceros piemēru no Gulbenes, kad, lai atrastu miera un dziļuma apstākļus sarunai ar Dievu, draudzes locekle lūdza iespēju pabūt vairākas stundas draudzes baznīcā un telpās, kur varēja stiprināties un atpūsties.

Tas ir labs piemērs tam, kas notiek, ja cilvēka sirdij Dievs ir patiesi dārgs.

Novēlu sev un jums skaistu, dziļu laiku lūgšanai, tai skaitā padziļināt sadraudzību ar svētajiem, kas katram no mums ir labs stiprinājums ticībai!

Priesteris Pāvils Kamola

JAUNIEŠU ALFA MADONĀ IR NOSLĒGUSIES

3 mēneši, 30 jaunieši, 15 lekcijas, ļoti daudz garda ēdiena, nedēļas nogale, jēgpilnas sarunas, jaunas draudzības un atarasta atbilde uz jautājumu – vai dzīvē ir kas vairāk? Tā ir Jauniešu Alfa, kas decembra izskaņā ar tikšanos baznīcā, dalīšanos ar oblātēm, svētku cienastu un pēc tam jautru kopā būšanu noslēgusies Madonā.

Rēzija atzīst, ka ceturtdiena ir viņas vismīļākā diena nedēļā tieši dēļ Alfas: "Visi ir brīnišķīgi, unikāli cilvēki, super, Alfa ir pati labākā vieta!"

Tam piekrit arī **Roberta**: "Kopš Alfas sākuma ceturtdienas ir manas mierīgās, foršās dienas, kad varu

atpūsties, parunāt ar sava vecuma jauniešiem par Dievu un lietām, kas ir svarīgas."

Elza priecājas, ka sākotnējās bažas par kristīgiem kursiem tomēr izrādījušās nepatīcas: "Es nedomāju, ka Alfā būs tik forši, te ir ļoti laba atmosfēra, lekcijas tiešām nebija garlaicīgas, ļoti laba pieredze!"

"Pēc ceturtdienas vakara man vienmēr bija laba dvēseles sajūta, miers, Alfa ir kā mazs brīnums, kur parunāt ar jauniešiem, piedalīties aktivitātēs, garšīgi paēst un uzzināt vairāk par kristietību," pārdo-

mās dalās **Jēkabs**.

Savukārt **Emīlijas** teiktas ir ļoti kodo-līgs: "Alfā ir tik labi! Kad sāksies nākamā?"

Kopīgas vakariņas ir ļoti būtiska nodarbību daļa, un to uzsver arī **Kate**: "Man ļoti patika, ka tad, kad atnāc, ir klāts galds. Paldies sponsoriem, un lai svētitas rokas, kas gatavoja!"

Par finansiālu atbalstu sirsnīgs paldies visiem ziedotājiem, kā arī Madonas novada uzņēmumiem: "Lazdonas Piensaimnieks", "Melnais bullis", "Neapole", "Rudzons" un "O'Byte"! Lai labie darbi atmaksājas!

Šajos trīs mēnešos tik tiešām piedzīvojām daudz

brīnišķīgu mirkļu, taču aiz katra notikuma, tāpat arī aiz Alfas, stāv komanda, kura rūpējas, lai šis mirklis taptu, tāpēc paldies organizatoriem: Dacei S., Elīzai E., Jēkabam L., Rasai Z., Jāzepam J., Paulai M., Robertam O., priesterim Mārim un lektoriem!

Paturēsim lūgšanās jauniešus, lai Alfā iegūtais viņus stiprina, vada un tuvina Dievam! Tiekamies jaunajā Alfas sezonā pavasarī!

Ramona Zariņa

DZĪVE JAUNAGLONAS MĀJAS KOPIENĀ

Jau ceturto gadu Jaunaglonas kopienā dzīvo kādreizējais bērzaunietis, Madonas katoļu draudzes pārstāvis **Matiss Dukalskis**. Lūdzu viņu padalīties pieredzes atziņās.

– Marijas skolas mājas kopiena Jaunaglonā ir Svētās Marijas no Nācaretes, Baznīcas mātes kristīgās dzīves un evaņģelizācijas skolas cieša un neatņemama sastāvdaļa Latvijā, – vēsta Matiss. – Kopienas aktualitātes ir tieši pakārtotas šīs skolas aktualitātēm. Jau trīs gadus te esmu nodzīvojis un varu teikt, ka Jaunaglonas kopienas darbība iekļaujas Baznīcas dzīves atjaunotnes kustībā. Atbildīgais par skolas darbību Latvijā un kopienas vadītājs priesteris Arnis Maziljevskis mums, kopienas iemītniekiem, cieši liek iegaumēt vienu ļoti būtisku lietu, proti, ka

Matiss Dukalskis ar dzīvi Jaunaglonas kopienā ir apmierināts.

kopienas darbība un atdevīga dzīvošana tajā noteikti tuvina jaunu atmodu Latvijas Baznīcā un Latvijas laicīgās sabiedrības dzīvē. Regulāra individuālu un kopēju lūgšanu dzīve ar konkrētiem lūgšanu nodomiem aptver visas iespējamās sabiedrības problēmas un iespaido to risināšanu. Kopienas iemītnieki ar tādiem personiskiem ticības aktiem kā biežas grēksūdzes, individuālas un kopīgas aizlūgšanas cieši un tieši seko Kristum ceļā uz personisku svētumu, kas, protams, nav nekāda greznība, bet ir katra ista kristieša goda pienākums.

Paraksturo, lūdzu, kopienas notikumus 2022. gadā.

Jau vēsturē aizgājušais 2022. gads ir

bijis pietiekami nozīmīgs kopienas dzīvē. Marta nogalē un aprīļa sākumā Jaunaglonā uzņēmām franciskāņu tēvu, poļu izcelsmes Ukrainas katoļu priesteri, Marijas skolas dibinātāju, tās sirdi un dvēseli – Pjotru Kurkeviču. Bija iespēja noklausīties tēva Pjotra lekcijas Marijas skolas augstākajā līmenī. Savukārt mūsu priesteris Arnis bija ļoti parūpējies, lai ēdienu sagatavošanā un sadraudzībā uzaicinātu ukraiņu ģimeni, kura visus cienāja ar ukraiņu virtuves īpašajiem gardumiem.

Jūnija nogalē Lēdmanē notika pirmie kristīgie Latvijas dziesmu svētki, kas bija priestera Arņa ilgi lolota un Lēdmanē piepildīta ideja. Svētku dievkalpojumu noturēja Rīgas arhibīskaps – metropolīts Zbignevs Stankevičs.

Jaunaglonas Marijas skolas mājas kopiena uztur dzīvus un rosinošus sakarus ar Madonas novadā darbojošos Grostonas kopienu un Kristiāna Dāvida Kalna pamatskolu Barkavas pagastā. Pērn Lieldienu laikā Juta Strazdiņa ar pavadoņiem ciemojās pie mums Jaunaglonā, bet mēs uz Barkavas pusi aizposāmies pa Jāņiem.

2022. gada novembra sākumā maza pulciņš Marijas skolas kopienas iemītnieku devās svētceļojumā (desmit diennaktis) uz Medžugorji Bosnijā–Hercegovinā ciemos pie Medžugorjes Dievmātes. Tas bija kopienas pirmais brauciens uz dienvidslāvu zemi pēc trīs gadu pārtraukuma pandēmijas dēļ.

Lūdzu pastāsti vairāk arī par sevi!

Kopienā kalpoju kā ministrants, lektors un psalmu priekšdziedātājs dievkalpojumu

laikā. Esmu kalpotājs ēdamzālē, kur rūpējos par galdu sakārtošanu, nokopšanu un grīdas tīrību. To veicu kopā ar mūsu Diānu.

Pēdējā grāmata, ko izlasīju un ko gribu pieminēt, ir radiokomentāru apkopojums – “Mafija nervozē – Pie mikroфона Pēteris Tabūns”. Tagad lasu Pētera Tabūna sarakstīto atmiņu grāmatu “Latvijas dzīvības stratēģija”. Par šo vīru un viņa grāmatām uzzināju, lasot latviešu valodā nodrukāto “Tāvu zemes kalendāru” 2022. gadam.

Lai pats varētu pa istam degt un dot

Kristus gaismu izslāpušajiem, vēlētos misijas darba pamatus vēl pamācīties pie kopienas māsām Larisas un Valentīnas. Savukārt, runājot par mūsu kopienas perspektīvu, jā-saka, ka lūgšanu nodomus bieži saliekam par to, lai Aglonas pagasta īpašumā esošā ēka drīzāk nonāktu biedrības “Marijas skola” nedalītā īpašumā un kopiena tajā varētu droši dzīvot. Šobrīd ēku Jaunaglonā, Rušonas ielā 11 irējam no Aglonas pašvaldības.

Sagatavoja Inese Elsiņa

CESVAINES SVĒTDIENAS SKOLAS BĒRNU LŪGŠANAS

Sergejs. Tēvs mūsu, es Tev lūdzu spēku savai un arī citām ģimenēm. Lūdzu, lai mana un citas ģimenes neslimo, lai visi, kas ir slimi, ātrāk izveseļotos. Lūdzu, lai ticīgiem cilvēkiem 2023. gadā būtu spēks, veselība un izturība, lai sapņi piepildās!

Evelīna. Es Tev pateicos, Debesu Tēvs, caur Jēzu Kristu, Tavu Miļo Dēlu, ka Tu sargā bērnus un dzīvniekus. Un lūdzu Tevi, lai katram bērniņam uz pasaules ir vecāki un lai visiem ir mājas, un lai visiem pamestiem dzīvnieciņiem arī ir mājas. Āmen.

Rūdis. Miļais Dieviņ, sargā un esi pie gultiņas! Āmen.

Jana. Dievs, lūdzu, lai cilvēki neslimo un lai šis gads ir tikpat labs kā pagājušais.

Eduards. Dievs, lūdzu, sargā manu ģimeni katru dienu! Lūdzu padari manus draugus laimīgus, lai viņi ir labi un paklausīgi gan mājās, gan skolā. Dod skolotājiem spēku mācīt bērnus skolās un arī Svētdienas skolās! Lūdzu dod Cesvaines katoļu draudzes priesterim tēvam Jānim labu veselību! Visiem, kas slimo, palidzi atveseļoties! Dievs, lūdzu esi vienmēr man klāt un sargā mani! Āmen.

Elīna. Miļo Dieviņ, pasargā visus, kuri šobrīd ir grūtībās un iedez viņu sirsniņās gaismu, lai viņiem vieglāks ceļš. Palidzi bērniem, kuri ir slimi, lai viņi varētu būt laimīgi.

Maksims. Miļo Dieviņ, palidzi būt laimīgiem tiem bērniem, kuriem nav vecāku.

Estere. Miļais Dievs, paldies par katru dienu manā dzīvē! Paldies par to, ka esi man blakus un aizsargā! Lūdzu palidzi visiem slimajiem cilvēkiem, kuriem klājas grūti! Dievs, katru ģimeni un katru iemītnieku uz šīs pasaules padari laimīgu!

Agnese. Dievs, pasargā no kara Latviju, esi mums blakus! Dari tā, lai vecie cilvēki ir stipri, veseli un laimīgi un lai ir nauda ēdienam. Lai visi cilvēki ir ļoti labi – nedara blēņas un slīktas lietas – salabo, Dievs, viņu sirsniņas! Paldies, ka Tu mūs saudzē un sargā miedziņā katru dienu!

Dievs, apgaismo cilvēkus, kuri netic Tev, lai viņi sāktu ticēt. Svēti Ukrainas bērnus, mamas un tētus, kas iet karā, lai viņiem iet vieglāk. Palidzi atveseļoties slimajiem! Parūpējies par mirušo cilvēku dvēselēm, lai tās nenonāk ellē, bet tiek Debesis! Āmen.

Valērija. Dievs, es Tev pateicos par šo dienu! Pateicos, ka esi radījis manu ģimeni. Lūdzu palidzi bārenišiem, lai viņiem būtu kaut mazs prieks šajā mūžā. Dievs, es lūdzu, lai visi bērni pasaulē būtu laimīgi. Āmen.

Inese Zīle

PRIESTERA MĀRA ORDINĀCIJAS JUBILEJA

Ordinācijas 20 gadu jubileju Madonas katoļu draudzes prāvests priesteris Māris Ozoliņš svinēja kopā ar draudzi. Uz Svēto Misi un svinību turpinājumu jauniešu centrā “Kubs” bija ieradies arī dekāns Ingars Stepkāns, tēvs Jānis Vilaks un priesteris Ilmārs Tolstovs. Dziedāja draudzes koris, vakara gaitā – duets un bērnu ansamblis, uzstājās arī jauniešu grupa no Aizkraukles.

– Esmu vēlāis aicinājums, – smaidīja jubilārs. – Kad reiz viesojos Karmelītu klosterī, mūks teica interesantu frāzi: “Pasargi, Dievs, no vēliem aicinājumiem!” Šai tradīcijā zēnus klosterī ņem no 14 līdz 16 gadu vecuma. Ja kāds iestājas 25 gados, ir lielākas problēmas, jo viņš jau ir padzīvojis pasaulē, iemantojis netikumus, formācija nevar būt tik līgana.

Māris Ozoliņš ticību nopietni sāka praktizēt 21 gada vecumā: “Nāku no Luterāņu baznīcas. Strādāju šīs Baznīcas diakonijas centrā, divus gadus mācījos teoloģiju un mani iesvētīja par evaņģēlistu un diakonu. Baznīcā darboties man vienmēr ir patīcis, vēlējos kļūt par mācītāju. Tomēr, tā kā esmu ideālists – maksimālists, studējot teoloģiju, sapratu, ka luterāņu mācība ir nepilnīga, tāpēc iestājos Garīgajā seminārā un sāku ceļu uz priesterību.”

– Ja priesterim ir kādas ciešanas, cieš arī viņa draudze, jo esam kā ģimene – ko-

pīgi nesam prieku un arī bēdas vai slimības. Tomēr tas nav grūti, ja vien milam, – būtisku domu izteica priesteris. – Ja cilvēku mil, nav grūti panest ciešanas, pat otrādi – tās vēl vairāk apvieno, jo mīlestība

ir tā, kāpēc mēs vispār esam uz šīs zemes.

Priesteris neslēpa gandarijumu, ka ir ordinēts tieši 8. decembrī – Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Ieņemšanas svētkos: – Šai dienā mani ordinēja kardināls Jānis Pujats, drīz pēc tam tiku aizsūtīts uz Madonu. Pēc laika kalpoju Cesvaines draudzē, kur baznīca veltīta Vissvētākās Jaunavas Marijas godam. Šādas lietas nenotiek nejausi, visā ir Dieva apredzība. Dievs man deva aicinājumu, kas ir ļoti mariāls –

vienmēr esmu bijis saistībā ar Vissvētāko Jaunavu Mariju. Cesvaines draudzei savulaik piederēja Maija Vilmane. Viņa bieži brauca uz Medžugorji, un arī es devos līdzī. Tur saņemtās žēlastības man bijušas ļoti nozīmīgas. Dievs ticīgajiem caur Mariju rāda ceļu, kā izdzīvot.

– Grūtāks bija diakona svētību laiks, priesterības ordinācija bija harmoniska, – atbildot uz jautājumiem, atklāja priesteris. – No vienas puses – garīgs sausums, no otras – liels piepildījums. Nejutu emocijas, bet jāsaprot, ka Dievs mūs gatavo nevis emocijām, bet gatavo, pirmkārt, upurim.

Komentējot iepriekš sagatavotu foto

Priesterība ir svētki Dieva aicinājumam. Novēlam degt Svētajā Garā un būt kā svecei, kas silda un parāda gaismu citiem.

kolāžu, jubilārs iepazīstināja ar svarīgiem savas dzīves brīžiem. Tajos bija fiksētas seminārista gaitas, un komentārs skanēja: – Kalpošanu sāku ar ģitāru, jaunībā vienmēr biju ar ģitāru. Kursā studējām 13 puīši, par priesteriem kļuva astoņi. Pēc otrā studiju gada devos studēt uz semināru Francijā. Venaska, Lizjē, Arsa – bildēs var redzēt vietas, kurās pabiju. Vasarās parasti gāju svētceļojumos uz Aglonu (lūk, fotogrāfija ar mani sarkanās zeķēs!). Svētās Mises laikā reiz Aglonas bazilikā izdzirdēju slavēšanas dziesmu “Mazā Jūdu meitene” – to iepriekšējā vasarā sacerēju un biju kādam nodziedājis, tagad tā skanēja pa visu baznīcu.

Vienā no bildēm priesteri redzējām

ķinderu kapusvētkos, kur draudzes koris dzied pats Pēteris Vasks! – Komponista dēls bija Cesvaines draudzē, Pēteris Vasks mums pievienojās uz basa partiju, – skanēja komentārs, ar draisku piebildi – Ērgelniecei toreiz trīcēja rokas...

Fotogrāfiju stāsts atklāja arī laiku, kad priesteris Māris strādāja Rīgā, Katoļu ģimnāzijā, un gadu viņš bija atbildīgs arī par Marijas leģionu.

– Pēc Medžugorjes vairākus gadus esmu braucis uz Jeruzalemi. Ir doma 2023. gadā braukt atkal, – nākotnes plānus iezīmēja jubilārs.

Lai izdodas, un Dieva svētību pāri visam!

Inese Elsiņa

MANS ZIEMASSVĒTKU STĀSTS

Tas bija tik neparasti – Ziemassvētku dienā atnākt uz dežūru Lūgšanu kapelā, tikt pacienātai ar konfektēm (Jēzus dzimšanas diena taču!), priecāties par baltajiem rozēm un ar zeltu appūstajām smilgām, bet uz altāra nesatapt Jēzus Bērna figūru.

Jāmeklē skapi – atcerējos draudzes locekles liecību mūsu avīzē pērn. Kad atvēru skapi un pārmeklēju plauktus, tajos Jēzus Bērna tomēr nebija.

Centos samierināties un dežūrēt tālāk, līdz atvērās durvis, un pa tām ienāca viesi. Viņas rokās bija lieli tīstokļi, nedaudz līdzīgi tiem, kādos no dzemdību nodaļas izsniedz jaundzimušos. Tomēr ne – vistokļos no ziemas spelgoņas bija ieslēpts kas cits – ziedi! Divi milzīgi amariļļi, maiģiem, pildītiem balti-rozā ziediem.

– Šodien taču svētki! Gribo sveikt Jēzus dzimšanas dienā! – teica atnācēja, kārtējot cēlos ziedus lielajās vāzēs.

Mani atkal kāds skaļi klauvēja, es cēlos un devos uz attālo skapi nu jau citā telpā. Izmisīgi meklēju un, jā, beidzot atradu! Vismazākajā groziņā, kāds redzēts, vismazākajā sedziņā ietīts un uz salmiem nolikts gulēja Jēzus Bēr-

niņš. Dieva pilnīgās Mīlestības dāvana – Viņa žēlsirdības žests cilvēkiem, šis saziņas zīme vai liecība.

Mēs cienājamies ar konfektēm, iedzām jaunās sveces, skaitījām lūgšanas, un Ziemassvētki ar eņģeļu gavilēm bija klāt!

Inese Elsiņa

DRAUDZES EGLĪTE GULBENES BAZNĪCĀ

2022. gada izskaņā Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze satikās, lai kopā ar draudzes lielajiem un mazajiem sniegtu viens otram laba vēlējumus Jaunajā gadā, lai kopā mielotos ar sanesto svētku cienastu, spēlētu spēles, muzicētu un pasniegtu dāvanas. Tas bija jauks kopābūšanas vakars, kas stiprina un vieno mūsu draudzi, ne tikai esot kopā Svētajās Mīsēs, kopīgos baznīcas sakopšanas darbos, bet arī tuvās un sirsniņgās svētku reizēs. Šo draudzes svētku kopā sanākšanu plānojam pašī draudzes locekļi – apspriedām aktivitātes, dāvanas, līdzņemto cienastu. Tas pēc tam

Mirklis no pasākuma.

deva vēl lielāku gandarījuma sajūtu par padarīto darbu, kurā iesaistījāties un pašī sev radījām svētkus. Pēc pasākuma no bērniem jau dzirdētas labas atsaukmes par sagatavotajām spēlēm, miklām, bet no pieaugušajiem – prieks par kopā sanākšanu, mierpilnu un draudzīgu atmosfēru, kas veidojās, pateicoties Dievam un mūsu lūgšanām, priesterim Gaitim un ikkatram draudzes dalībniekam.

Lai Jaunais gads nes mieru un satīcību! Lai izdodas būt vienotiem gan darbos, gan lūgšanās, gan arī svētku reizēs, kad varam priecāties un vēlēt viens otram labus vārdus!

Simona Sniķe

SVĒTAS FILOMENAS DIENA GULBENĒ

10. janvārī Gulbenes draudzē gaidāms liels notikums – svētās Filomenas figūras pasvētīšana. Pēc vairāku gadu pacietīgas gaidīšanas tā tika uzmeklēta un aizgājušā gada 9. decembra vakarā atvesta no Itālijas. Nau da šim nolūkam tika savākta vēl laikā, kad mūsu draudzē kalpoja un svētās Filomenas godināšanas kultu aizsāka priesteris Andžejs Stoklosa.

Pasākumā piedalīsies arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs, bīskaps Andris Kravalis. Aicināti apkārtējo draudžu priesteri no Alūksnes, Balviem, Madonas. Uzrunāti Gulbenes draudzē agrāk kalpo-

jošie priesteri – Vjačeslavs Bogdanovs, Pāvils Kamola un citi.

Šajā dienā klātesošs būs arī Gulbenes novada domes priekšsēdētājs Andis Caunītis, ar kuru sadarbība aizsākās jau Adventa laikā, kad viņš ieradās uz Svēto Misi, lai iedegtu vainagā pirmo sveci. Šoreiz priesteris Gaitis viņam uzticējis sagaidīt bīskapus un pienest upurdāvanas.

Lielajam notikumam par godu ir pasūtītas svētās Filomenas bildītes. Pēc svinīgā pasākuma sekos agape.

Ginta Ābeltiņa

IESPAIDI PAR FILMU “ZILAIS BRĪNUMS”

Kad cilvēka dzīvē ir Dievs, tad brīnumus ieraudzīt ir nedaudz vieglāk. Noskatījos filmu, kas arī nes brīnumu, jo tā ir balstīta uz patiesiem notikumiem Meksikā. Filma “Zilais brīnums” (“Blue miracle”) iznāca 2021. gadā, tā nominēta kā viena no iedvesmojošākajām filmām apbalvošanas ceremonijā “Movieguide Awards”, kas ik gadu notiek Holivudā. Filma piemērota visai ģimenei!

Filmas centrā ir vienkāršs bērnu nams, ko veidojis Omārs un viņa sieva. Zēni iepriekš dzīvojuši Meksikā uz ielām, taču tagad viņiem ir draudzīgs un drošs patvērums, kā arī vērtīgs piemērs, ko sniedz Omārs ar sievu, kas abi paļaujas uz Dievu.

Neskatoties uz to, ka bērnu namu atbalsta daži partneri, Omāram bankā ir izveidojies liels parāds, kas īsā laikā jāatdod. Kāda zēna uzklauzītas lūgšanas dēļ bērnu namam ir iespēja kopā ar pieredzējušu makšķernieku piedalīties makšķerēšanas sacensībās, kur balvā var saņemt naudas summu, kas segtu parādu. Vai jau noprotat, kāpēc filmai dots nosaukums “Zilais brīnums”?

Filmas varoņi un notikumi liek ne vien just tiem līdzī, bet rosina uz pārdomām. Zēniem bez vecākiem grūto apstākļu dēļ dažkārt ir pārliecība, ka viņiem nav lemts piedzīvot laimi, tomēr viņi ir labsirdīgi, priecīgi un sirds gudri. Omārs ik dienas ar

milzu atbildību cinās par bērnu nama pastāvēšanu, bet ik dienas domā arī par vērtībām un tikumiem, ko grib iemācīt jaunajiem puīšiem. Gandrīz zaudētās cerības iegūt lielo zivi un spiedienu, cik svarīga ir šī uzvara, liek pieņemt izvēli starp palikšanu uz pareizā ceļa un krāpšanos.

Grūtības, kas ir līdzās ar tik daudzu zēnu uzturēšanu, rada nogurumu. Dzīves dažādie pavērsieni skaidri apliecina, ka ir jālūdzas. Pieredzējušais makšķernieks uzskata, ka viņa vērtību nosaka tikai gūtās trofejas un ģimenei viņu bez tām nevajag. Pavadot laiku kopā ar bāreņiem, viņš saprot, ka ir smagi maldijies. Filma apliecina, ka cilvēkiem, kas ik dienas turas uz pareizā, šaurā ceļa, arī būs jāsasarkas ar problēmām, tomēr tās ir pārvaramas. Labsirdība un labais, kas vairo labo, filmā dominē un ļauj ticēt, ka arī

katra dzīvē tās palīdz pārvarēt izaicinājumus.

Filmas beigās ir skatāmi attēli no reālās dzīves ar bērnu nama zēniem un Omāru, viņa sievu. Apskatāmi arī foto no makšķerēšanas sacensībām, izskan informācija, kā bērnu nams ar iegūto naudas balvu spēja attīstīties tālāk.

Ja vēlies redzēt šo patiesi aizraujošo filmu, šobrīd to var noskatīties platformā Netflix!

Linda Kaščuka

MAZĀS TERĒZES MAZĀIS CEĻŠ

(Sākums izdevuma "Kāpt Kalnā" oktobra un novembra numuros)

Teoloģija sākas uz ceļiem. Ja tas ir ieradums, kura nozīmi sen neesam pazaudējuši un iekšējo attieksmi praktizējam. Citā variantā tas būs tikai ieraduma žests un nepalīdzēs. Gan žests, gan iekšējā attieksme ir nozīmīgi, bet primārā tomēr ir iekšējā attieksme.

Palūkosimies uz svēto Francisku. Rīgā ir svētā Franciska baznīca (šodien tajā atrodamies), palūkosimies, ko viņš (atveidā) dara! Pieskaras Pestītāja kājām, Viņa miesai un apskauj to. Gotiskās arhitektūras majestātiskums un patiesa nabaga mīlestības pieskāriens Jēzus miesai ir neizmērojami kontrasti. Vai tas ir tikai autoritātes pagodinājums kā tad, kad mazā Terēze (attēlā) pāvesta vizītes laikā skūpstīja pāvesta kurpi vai zemi savas priores priekšā klosterī, tā atzīstot savu kļūdu? Vai tas ir mīlestības pilns pieskāriens Pestītāja miesai un tas, ko mēs, priesteri, darām katru dienu Svētajā Misē? Jā, jautājums ir par attieksmi. 1897. gada 30. septembrī Terēze iegāja agonijā, 1. oktobrī jau varēja būt viņas apbedīšana. Tā ir realitāte, kuru jāņem vērā. Vienkārši paņemt savā rokā mirstošās svētās roku un klusēt. Nespēju iedomāties, ko tur vispār varētu teikt. Neviens nerunāja, tikai Terēze pati izteica pēdējos vārdus: "Mans Dievs, es Jūs milu." Celine atvēra infirmērijas durvis, un māsas sāka zvanīt zvanu. Terēzes vaigs apskaidrojās, viņa iegāja Dieva mīlestībā. Šis mīlestības realitātes priekšā es, protams, neesmu cienīgs par Terēzi pat runāt. Tāpat kā runāt par Dievu. Tomēr Terēze iedrošina, sakot – esi mazs! Jā, esmu vienkāršs lauku prā-

vests, ja arī kļūdišos, kas man pārmetīs? Terēze runā kā dzejā: "Man ir tā, it kā es vēl tagad izjustu dziļo un dzejisko iespaidu, kādu manā sirdī atstāja zeltītās drivas, rotātas magonēm." "Tāpat kā pavasara ziedi sāk dīgt zem ledus un sniega un paceļ galvu līdz ar pirmo saules staru, atverot ziedlapiņas, tā arī mazajam ziedam, par kuru stāstu, vajadzēja panest pārbaudījumu ziemu."

Nav iespējams teoloģiskā valodā pateikt to pašu, lai sasniegtu līdzīgu rezultātu. Terēzes garīgums ir universāls, lai gan viņa ir caurcaurēm karmelīte. Tas ir universāls garīgums, tieši pateicoties veidam un valodai, kā viņa to izklāsta, un tam, kā pati reāli izdzīvo šo ceļu. Līdz ar to Terēze iziet un pārsniedz karmelītu garīguma robežas. Terēzes gadījumā varam runāt par vispārējā svētuma koncepciju vai universālo garīgumu. Terēzes iedvesmas vēlāk pārtver II Vatikāna koncils. Tas piesaista tik daudz cilvēku, jo šī garīguma priekšrocība ir absolūtā vienkāršība. Uzticēšanās, nekas cits kā uzticēšanās tam, ka Dievs tevī mil vienmēr. Uzticēšanās un pašjūba līdz galam.

Līdz galam nozīmē līdz pat nāvei. Māsa Faustīne to formulē vārdos: "Uzticos Tev!" Nezinu, vai, lūdzoties žēlsirdības kronīti, mēs aizdomājamies, ko tas nozīmē, ka meitenēm šie vārdi maksāja ne mazāk, ne vairāk kā dzīvību. "Pat ja Tu mani nogalināsi, es milēšu Tevi," saka Terēze. Tie ir vārdi, kas pilnībā nāk no pieredzes, un kurus dzirdot, man pār kauliem pārskrien šermuļi.

Priesteris Māris Ozoliņš

Referāts nolasīts Garīgajā seminārā
3.10.2022.

KARMELA GARĪGUMA REKOLEKCIJAS AGLONĀ

Rekolekcijas vienmēr iedvesmo. Bet, ja tās notiek Aglonas bazilikā, Marijas klātbūtnē, – augļi ir saldāki.

Svētais Jānis no Krusta ir teicis: "Apņem mani, Kungs, Tavā dievišķā klusuma bagātībā! Tavā pilnībā, kas manu dvēseli spēj piepildīt!" Tieši svētajam Jānim arī bija veltītas meditācijas, kurās klātesošos ievadīja RARZI profesore Baiba Brūdere. Pēc tam sekoja iekšējā lūgšana un personisks dialogs katram savā klusuma dārzā.

Labu piemēru patiesībai, kā notiek dārza laistīšana, izteica mājas-tēvs priesteris Daumants Abrickis. Viņš neslēpa, ka ir cilvēki, kas dodas pie ūdens pumpņa, bet ātrumā piepilda vien puslejkannu ar spirdziņošu ūdeni. Tad dārzam daudz netiek. Savukārt pacietīgie piepildīs pilnu lejkannu (izturot sausumu, nogurumu un citas grūtības), un

dārzs tiks aplaistīts kārtīgi.

Pēc rekolekcijām, gluži kā to kādreiz pēc satikšanās ar Jāni no Krusta liecināja viņa laikabiedri, tā mūsdienu sekotāji, bija "garigoti", piesūcināti ar šī Bezgalīgā izzinātāja atziņām, dziļā vērstībā uz būtisko.

Atceros autora domu, ka viņam no sirds ir žēl to dvēseļu, kuras ar Dievu uztur vien banālas attiecības. Par iemeslu tam var būt gan gribasspēka trūkums, gan nezināšana vai nespēja atrast cilvēku, kas tās vadītu. Kontemplatīvās dzīves priekšrocības dalīšanās reizē novērtēja teju visi rekolekciju dalībnieki. Dzīve bez šīs dimensijas būtu īsta nabagmaize. Tāpat klātesošie novērtēja kopienas nozīmi šī ceļa iešanā un izteica gandarījumu par uzņemšanas augsto līmeni, nakšņojot klostera apartamentos un

baudot te sagatavotās maltītes.

Inese Elsiņa

KAS IR REKOLEKCIJAS? JĒDZIENA SKAIDROJUMS

Rekolekcijas ir laiks, kad kristietis nošķiras no ikdienas dzīves pienākumiem, lai visu uzmanību veltītu lūgšanām un apcerei. Tās var ilgt no nedēļas nogales līdz pilniem Garīgajiem vingrinājumiem 35 dienas nošķirtībā un klusumā.

Sprediķotajās rekolekcijās vadītājs ar dalībniekiem strādā kā ar grupu. Šo rekolekciju sekmes ir ļoti atkarīgas no vadītāja harizmas. Individuāli vadītajās rekolekcijās vadītāja loma ir daudz nemanāmāka.

Svarīgākais notiek Radītāja sarunā ar savu radību. Vadītājs nespēdiķo, nemāca, bet klausās, ko cilvēks stāsta par lūgšanā piedzīvoto, palīdz to saprast, padziļināt un nostiprināt. Šis rekolekciju veids ir auglīgāks, dalībnieka ieguvums būs noturīgāks un personīgāks, jo radies viņa paša sarunās ar Dievu. Dievs cilvēkam spēj atklāt vairāk nekā visspožākais priekšlasījums.

Avots: <http://www.rekolekcijas.lv>

Diāna Lozko

LEKCIJA PAR DIEVIŠKAJIEM TIKUMIEM

Gulbenes draudzes lūgšanu grupas “Adoremus Deum” online tikšanās reizē priesteris Ingars Stepkāns vadīja lekciju par dievišķajiem tikumiem: ticību, cerību un mīlestību.

Priesteris atgādināja, ka tie ir katrā no mums, mēs tiekam ar tiem apdāvināti piedzimšanas brīdī. Svarīgi ir izprast šos tikumus, nenonivelējot to būtību ar nepareizu vai vieglprātīgu šo vārdu lietošanu.

Cerības tikums izriet no ticības. Šie divi tikumi paredzēti dvēseļu labumam šajā dzīvē, lai mēs sasniegtu un piedzīvotu trešo lielāko tikumu – mīlestību, kas ir mūžīga, jo Dievs ir mīlestība.

Kāpēc vajadzīga ticība? Tāpēc, ka tā ir pārlicība par to, ko neredzam.

Ticību saprotam tikai tad, kad to piedzīvojam, tāpēc svarīgas ir personiskas attiecības ar Dievu. Savukārt mūsu ilgas ir cerība pēc tā, ko esam iepazinuši un vēlamies piedzīvot. Cerība ir tikums, kurš jāattīsta. Cilvēks, kas atvēris ticības un cerības dāvanu, sākumā ir ļoti aizkustināts, savīļņots, to pavada spēcīga, pat romantiska izjūta par Dieva klātbūtni caur lūgšanu, sakramentiem. Ir prieks dalīties, kalpot. Kad daudz kas, arī emocijas ir izdzīvotas, esam aicināti strādāt ar tikumiem. Ticība var kļūt par pienākumu un nopietnu cīņu ar kārdinājumiem savā aicinājuma ceļā. Kārdinājumu brīdī ticība kļūst par uzticību aicinājumam, ja vien paliekam pie Dieva baušļiem. Vai tā var kļūt par izaicinājumu pastāvēt ai-

cinājumā? Piemēram, kad citi apsūdz Dievu un mūsu ticību, cerību un norāda uz mūsu vājībām, trūkumiem vai slimībām: “Nu, kur tad ir Tavs Dievs, ka Tev tik ļoti jācieš?” Paldies Dievam, ka ir cerība – Dieva žēlastība, jo tā nāk ar spēku, arņem ar iedvesmu. Tad ticība un cerība pārveidojas par uzticību Dieva mīlestībai. Jēzu, es uzticos Tev!

Kā uzmodināt ticību un cerību? Kas ir grēki pret ticību un cerību? Daudziem bija pārsteigums un iespēja vēlreiz izmeklēt savu sirdsapziņu: vai neesmu bijusi vienaldzīga, neesmu ļāvusies un apcerējusi savu bezcerību, neticību, to padziļinot un kārdinot Dievu? Dieva apsūdzēšana citu cilvēku klātbūtnē var mazināt arī viņu ticību. Svarīgi ir ne-

ieļaut citus un sevi. Izskanēja jautājums par pārgalvīgu cerību un ticību, ka Dievs izglābs, varam darīt, ko vien vēlamies. Šādos brīžos jālūdz Dievam gan ticības, gan cerības pavairošana, lai paliktu Dievā un izturētu kārdinājumus, nekristu grēkos. Dievs arī dod, ja lūdzam!

Svarīgi ir atpazīt Dieva gribu savā dzīvē, iet un darīt saskaņā ar atpazīto. Dievs vēlas, lai esam svēti. Ticības dzīve virzīta uz aicinājuma realizāciju jeb svēttapšanu. Aicinājums uz svētumu ir sevis upurēšana.

Mums ir jādodas katram savā krusta ceļā, īpaši to var redzēt pie cilvēkiem, kam ir veselības problēmas vai vecums, jo tad ir patiesi ko upurēt Dievam, nekurnēt! Upurēt! “Dievs es ciešu! To, kas notiek ar mani,

es upurēju Tev, un mana cerība ir, ka Dievs to izmantos, lai darītu labu, veicinātu mieru, glābtu dvēseles. Mana cerība ir Dievā, ka Viņš to visu pārziņā!” Pateikties un slavēt Dievu par iespēju piedalīties Dieva pestīša-

nas plānā caur savu ciešanu upuri, kas ir priecīgs, jo Dievs mil priecīgu devēju. Tādu, kurā mit šie dievišķie tikumi par spīti ciešanām.

Inese Stoklosa

JORDĀNAS ŪDEŅI, LĪKSMOJIET!

No 9. līdz 11. decembrim Rīgā, Betānijas dominikāņu māsu klosterī komponista un diriģenta Pjotra Palkas (*Piotr Palka*) vadībā notika Liturģiskās mūzikas darbnīcas “Jordānas ūdeņi, liksmojiet!”. Pjotrs Latvijā bija pirmo reizi, bet viņa dziesmas pa kādai, piemēram, “Tevi godinām” jau draudzēs tika dziedātas.

Par pašu komponistu, meistardarbnīcu vadītāju, varu teikt, ka viņš ir spilgta, zinoša, erudīta personība, kas ceļas un iet gulēt kopā ar Dievu un mūziku. Ļoti dievbijīgs cilvēks. Par viņa mūziku var teikt, ka Latvijā tā nebūs tāda, kas varētu patikt pilnīgi visiem, jo šī mūzika ir ipatnēja. Tā kā komponists nāk no Polijas, līdzī nāk arī slāviskas vēsmas. Nav “tīra” mažora vai minora. Darbos ir daudz maiņu skaņkārtu. Dziesma var sākties mažorā un beigties minorā vai otrādi. Mūsu platuma grādos Baznīcas mūzikā vienas dziesmas garumā lielākoties ir izturēts vai nu mažors, vai minors.

Pašas meistardarbnīcas Betānijas dominikāņu māsu klosterī noritēja ļoti draudzīgā atmosfērā. Visi bija satīcīgi un draudzīgi kā viena ģimene. Ļoti saspringta izveidojās sestdiena, jo tieši tad visas die-

nas garumā notika meistarklases. Iestudējot dziesmas, Pjotrs ne tikai mācīja dziesmu notis, bet iedziļinājās dziesmu saturā un to sasaistīja ar ikdienas ticības dzīvi. Ļoti oriģināli un interesanti bija iedziedāšanās vingrinājumi, tāpēc steidzu uz lapas tos piefiksēt. Vakarā pēc intensīvā laika jau bija jūtams zināms nogurums, bet tas neaturēja piedalīties adorācijā.

Meistardarbnīcas noslēdzās svētdienas vakarā ar Svēto Misi, kur dziedāšanu pavadīja neliels kamerorķestris. Varētu teikt, ka tieši šī svētdienas vakara Svētā Mise bija kulminācija meistardarbnīcām, jo daudziem sejas bija redzams aizkustinājums par visu darbnīcās piedzīvoto.

Noslēdzot pārdomas, varu teikt, ka meistardarbnīcas bija izdevušās un arī pats Pjotrs izteica vēlmi Latvijā ierasties atkal. Vēlēsim komponistam veselību un daudz radošo ideju, ko viņš spētu īstenot. Lai savā aizņemtībā komponists izbrīvē laiku tam, lai varētu nākošgad ierasties Latvijā un atkal vadīt meistardarbnīcas interesentiem no visas Latvijas!

Jānis Trūps,
Atašienes Sāpju Dievmātes
baznīcas ērgelnieks

– Ja mūsos ir dzīvi trīs dievišķie tikumi, mūsu jaunais gads noteikti būs laimīgs! – uzsvēra priesteris Ingars Stepkāns.

Poļu komponists un diriģents Pjotrs Palka iepazīstina ar saviem ierakstiem CD formā.

MADONAS DRAUDZES ĢIMEŅU TIKŠANĀS

Pateicamies Dievam un priecājamies, ka draudzes ģimeņu tikšanās turpina notikt. Joprojām ir laulātie pāri, kuri vēlas satikties un dalīties par ģimenēm aktuāliem jautājumiem. Dažkārt kopā ar visiem bērniem esam tik daudz, ka grūti visus saskaitīt. Arī bērniem ir prieks satikties.

2022. gada jūlijā ģimeņu tikšanās ietvaros iesākām lasīt latviešu psihoterapeita Gata Līduma grāmatu "Pāru (ne) būšana". Autors raksta: "Izveidojoties pārim, sākas abu kopīgās pieredzes veidošana un "pierivēšanās". Tas ir visai piņķerīgs process, jo pāri katrs ieņāk ar savu unikālo pieredzi un dzimtas tradīcijām un tieši tās uzskata par īsto pamatu kopīgajai dzīvei. Lūk, arī iemesls kašķim: katram ir intuitīvs un uz personīgo pieredzi balstīts "pareizais" viedoklis par to, kā vajadzētu būt, bet realitāte atšķiras. Tāpēc šajā grāmatā es pēc iespējas vienkārši izklāstu visai triviālas tēmas, kurām, izrādās, ir būtiska nozīme ikdienas dzīvē

un "sazobes" veidošanā ar tuvākajiem cilvēkiem. Turklāt daru to, raugoties caur 10 baušļu prizmu. Tieši uz baušļiem savulaik būvēti mūsdienu Eiropas un visas Rietumu pasaules pamati, un līdztekus izziņas rāmjiem, ētikas un morāles normām, simpātijām un antipātijām tie ietekmē ikvienu mūsu rīcību."

Gatis Līdums ir informēts, ka Madonā notiek šādas tikšanās. Paldies Santai Jaujeniecei, kura sazinājās ar autoru. Psihoterapeits sūta mums dalīšanās jautājumus un vingrinājumus pāriem. Ja Dievs ļaus, pēc grāmatas izstudēšanas plānojam uzaiņināt ciemos pašu autoru.

Tikšanās nemainīgi notiek katrā mēneša otrajā svētdienā plkst. 13 kopienas centra "Baltā ūdensroze" 3. stāvā.

8. janvāra tēma – 5. bauslis "Tev nebūs nokaut". 12. februārī – 6. bauslis "Tev nebūs laulību pārkāpt". Mīļi gaidīti un aicināti pievienoties!

Agnese Liepiņa

LAI NEZŪD SVĒTKU PRIEKŠ...

Uzdevums ikvienam

Kad svētku čalas pierimušas, aktīvā darbošanās virtuvē beigusies, kad lietus ienesis savas korekcijas dabā, kad acis nogurušas no skatīšanās telefonā, kad prāts kļūst skumīgāks, kad... Dievs aicina nezaudēt prieku un to meklēt. Kur to

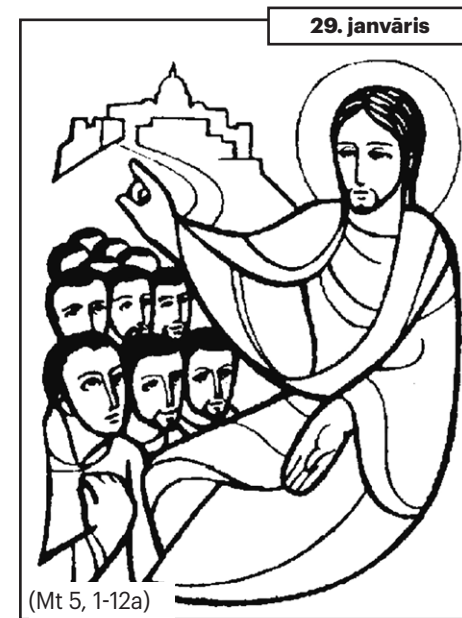
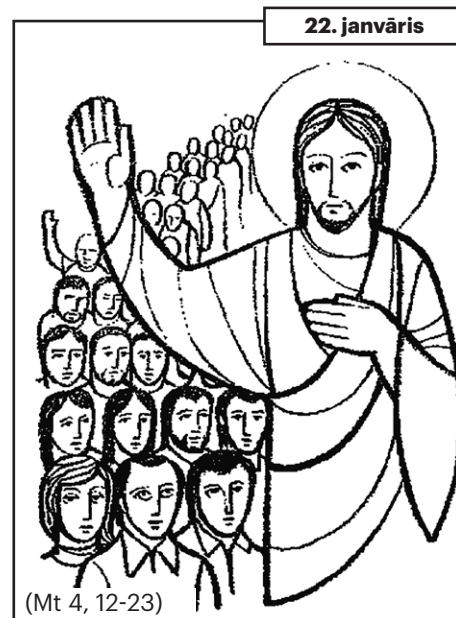
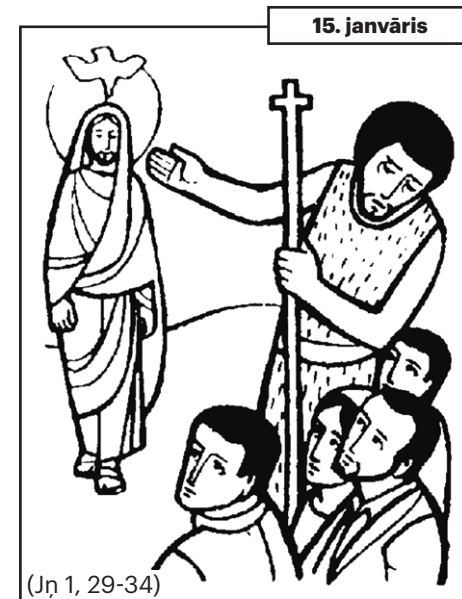
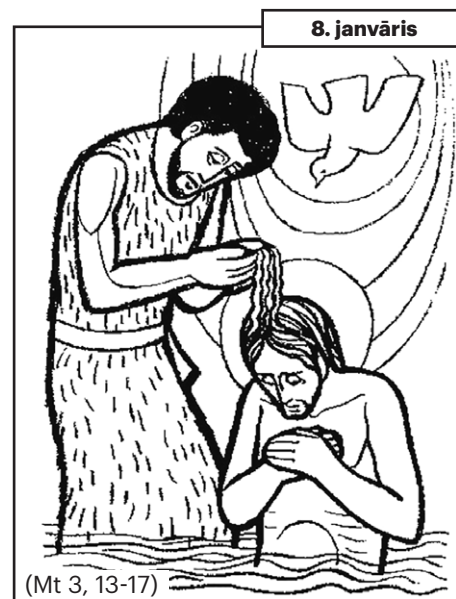
meklēt? Nu, protams, Bībelē.

Ievietojot attiecīgās vertikāles burtus un pieturzīmes istajās rūtiņās, izlasīsi, kur atrast prieku. Atrasto ieteikumu salīdzini ar 37. psalma 4. rindu!

Palmira Gailīte

S	E	D	L	A	V	Ņ	Š	V	T	N	G	A	D	O
T	A	D	Ē	C	I	L	Ā	O	J	A	V	R	I	E
I	R	K	S	Ē	I	S	A	K	U	E	P	Ā	,	S
M	U	P	S	V		Ā	G		U	A	S	.		
K						K			T		V			

Svētdienas Evanģēlijs

LŪGŠANA PAR KRISTIEŠU VIENOTĪBU

Visvarenais Tēvs, mēs Tevi lūdzam par svēto katolisko Baznīcu. Piepildi to ar taisnīgumu un mieru. Attālīni visus maldus un kļūdas, šķīsti un pasargā to no visa ļaunā. Kur tā ir taisnīga, stiprini to; kur tā lūdz, palīdzi tai; kur tā ir sašķelta, atkal apvieno to; uzklausi mūs Tava Dēla, mūsu Kunga Jēzus Kristus dēļ, kurš nomira un augšāmcelās, un dzīvo, lai mūžīgi aizbilstu par mums.

Ak, Dievs, mūsu vienīgā Pestītāja, mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs, dāvā mums savu žēlastību un liec mūsu sirdīm apjaust šīs lielās briesmas, kurās mēs atrodamies mūsu nevienprātības un nelaimi-

gās šķelšanās dēļ. Paņem visu naidu, ļaunumu un visu to, kas varētu kavēt mūsu atkalapvienošanos dievbijīgā vienprātīgā saimē: vienā Miesā un Garā, vienā cerībā, vienā Kungā; vienā ticībā; vienā kristībā; vienā Dievā un mūsu visu Tēvā tā, lai, apvienoti patiesības un miera; ticības un žēlsirdības svētajā vienotājspēkā, mēs visi varētu būt viena sirds un viena dvēsele, ar vienu domu un vienu muti, kas slavē Tava Dēla Jēzus Kristus vārdā, kas ar

Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs visos mūsu mūžos. Amen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazijevskis (t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābelīņa. Vāku zīmējumu autore – Inguna Jankovska.

Lappušu nosaukumos – citāti no 31. psalma. Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.